

2. Otrais pamats, kas ir izvirzīts pakārtoti, attiecas uz to, ka pat pieņemot to, ka attiecīgā atbalsta shēma nebūtu uzskatāma par pastāvošu atbalsta shēmu, Komisija vairs neesot varējusi izvērst pārbaudi arī pēc 10 gadu termiņa, kas bijis pirms 2008. gada 25. novembra, proti, datuma, kad Komisija bija vērsusies pie Francijas iestādēm ar informācijas pieprasījumu. Regulas Nr. 2015/1589 17. pantā ir paredzēts, ka desmit gadu noilguma termiņš tiek pārtraukts vienīgi ar darbību, kuru pēc Komisijas lūguma veic Komisija vai dalībvalsts. Tādējādi prasītājas uzskata, ka Komisija varot izvērst savu pārbaudi tikai līdz 1998. gada 25. novembrim.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – Buck-Chemie/EUIPO – Henkel (Tualetēm paredzētās skalošanas sistēmas attēls)

(Lieta T-296/17)

(2017/C 239/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Vācija) (pārstāvji – C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann un C. Gehweiler, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Henkel AG & Co. KGaA (Diseldorfā, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1663618-0003

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2017. gada 8. marta lēmums lietā R 2113/2015-3

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt prasītājas izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 62. un 63. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 29. maijā – Martinair Holland/Komisija

(Lieta T-323/17)

(2017/C 239/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nīderlande) (pārstāvis – M. Smeets, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2017. gada 17. marta Lēmumu C(2017) 1742, *final*, par LESD 101. panta, EEZ līguma 53. panta un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīguma par gaisa transportu 8. panta piemērošanu (Lieta COMP/39258 – Kravu aviopārvadājumi) patvaļas aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ, atbilstoši pirmajam pamatam; kompetences neesamības dēļ attiecībā uz gaisa transportu no lidostām ārpus EEZ uz lidostām EEZ iekšienē, atbilstoši otrajam pamatam (galvenokārt);
- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu, ciktāl šajās tiesību normās ir konstatēts, ka prasītājs ir izdarījis pārkāpumu saistībā ar gaisa pārvadājumiem no lidostām ārpus EEZ uz lidostām EEZ iekšienē, atbilstoši otrajam pamatam (pakārtoti); un
- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu, 1. panta 1. punkta d) apakšpunktu, 1. panta 2. punkta d) apakšpunktu, 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu, 1. panta 4. punkta d) apakšpunktu, ciktāl šajās tiesību normās ir konstatēts, ka vienotajā un turpinātajā pārkāpumā ietilpa komisijas maksas nepiemērošana papildmaksai, atbilstoši trešajam pamatam; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, ja Vispārējā tiesa pilnībā vai daļēji atceļ apstrīdēto lēmumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots patvaļas aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.
 - Prasītājs apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts patvaļas aizliegums, no apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas izslēdzot uzņēmumus, kuri saskaņā ar lēmuma pamatojumu ir piedalījušies tajās pašās darbībās, kurās ir piedalījušies apstrīdētā lēmuma adresāti.
 - Prasītājs turpinājumā apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, piemērojot prasītājam sodu par pārkāpumu un uzliekot tam naudas sodu, kā arī dodot iespēju to saukt pie civiltiesiskās atbildības, lai gan no rezolutīvās daļas ir izslēgti tie uzņēmumi, kuri atbilstoši lēmuma pamatojumam ir piedalījušies tajās pašās darbībās, kurās ir piedalījušies apstrīdētā lēmuma adresāti.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība attiecībā uz kravu pārvadājumiem no lidostām ārpus EEZ uz lidostām EEZ iekšienē.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, ka vienotais un turpinātais pārkāpums attiecībā uz gaisa transportu no lidostām ārpus EEZ uz lidostām EEZ iekšienē tika izdarīts EEZ.
 - Prasītājs turpinājumā apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, ka vienotais un turpinātais pārkāpums attiecībā uz gaisa transportu no lidostām ārpus EEZ uz lidostām EEZ iekšienē būtiski, tūlītēji un prognozējami ietekmēja konkurenci EEZ.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums un acīmredzama kļūda vērtējumā, izdarot secinājumu, ka komisijas maksas nepiemērošana papildmaksai ir atsevišķs pārkāpuma elements.
 - Prasītājs apgalvo, ka divi kļūdainie pieņēmumi, uz kuriem ir balstīts apstrīdētais lēmums, lai kvalificētu komisijas maksas nepiemērošanu papildmaksai par atsevišķu pārkāpuma elementu, ir pretrunīgi, ņemot vērā attiecīgās nozares ekonomisko un regulatīvo kontekstu.
 - Prasītājs turpinājumā apgalvo, ka komisijas maksas nepiemērošana papildmaksai nav atšķirama no prakses saistībā ar degvielas piemaksu un drošības piemaksu, un tā nav uzskatāma par atsevišķu pārkāpuma elementu.